

Дупка в плетката

Посвещава се на Редника от Запаса, който намери дупката

Фараонът се почеса дискретно по свежобръснатата глава, защото новата перука му убиваше тук-там. Придворните жреци бяха разпратени да събират ексклузивния набор от билки за подплата, но това изискваше време. Поне едно утешение имаше – гадината, която беше изляла драгоценния аксесор, беше преработена в абсолютно еднакви, абсолютно кръгли кюфтенца от новия Главен Готвач. Той се беше постарал действително, защото на менюто бяха наложени строги модерации – никакви морски продукти не можеха да бъдат поднасяни на такава важна протестна делегация. Всъщност, делегацията не беше голяма. Тя се ръководеше от Принцесата-Русалка, което си беше вече изключително важно ниво. Тя бе пристигнала с партньора си Пешо, бивш кентавър и настоящ морски кон, и логистиката на цялото мероприятие беше заела почти цяла събота. Понастоящем Русалката и Пешо се плацикаха в техните подвижни раковини със солена вода и похапваха свежа салата. Разговорът беше дружелюбен, макар основната цел на посещението се състоеше в изказване на протест. Морският Цар искаше неговия земен побратим да е наясно, че изхвърлянето на Царица Номер Седем в чужди териториални води се счита за нарушение на междувидовите конвенции по защита на околната среда. Тази теза беше изгравирана на една чудно красива бисерна мида отвътре с изящни почти глаголически символи, приличащи по-скоро на проядено от червейчета.

- Наложил се Татко да я даде в училище, защото тя постоянно искаше нещо да организира, но не може нищо да прави като морските хора. – обясни Русалката.

- Я, аз този вариант съм го пропуснал! – замисли се фараонът. После пресметна колко ще му струва обучението на шестотин деветдесет и девет царици в пергаментови величини. Нямахме толкова животни в цял Египет, дори да събереш всички крави от Горен и Долен Египет и да ги одереш живи. Не, нещо трябваше да се измисли.

- А какво използвате вие там за писане на ежедневни записки, когато не трябва да се гравира, а така, за бързо нещо да се скицира, или за обучението на малките русалчета?

- О, Слънцелики, различно, но за обучение може и големи издути раковини с пясък, лесно се забърсва, научили сме го от приборя, - засмя се Русалката и намигна на Пешо.

Фараонът погледна едни издути неща по нея, които бяха покрити с раковини, с вкус гарнирани с морска пяна. Морският кон Пешо проследи погледа, измери дължината му според клеписидрата до камината и вежливо рече: - Впрочем, в бившата си кентавърска същност досега да съм ви праснал един между очите, о, Слънцелики!

- Noni soit qui mal y pense! – Фараонът бързо намери верния отговор. – Аз всъщност бих искал да узная метода на производство на тези изключителни дантели, с които са украсени ... тъъ... раковините на Принцесата, ако не е фирмена морска тайна, разбира се!

- Няма никакви тайни в тях, о, Слънцелики, едни водни растения се наслояват и това си е. Даже Пешо го може, но неговите са едни изискани, преплетени по три пъти, изобщо много са сложни, пък като тръгне по бримките надолу... - смигна пак на гаджето си Принцесата.

- О, Слънцелики, нещо взе да ми се замътнява водата във ваната, време е да си ходим да...тъъ... плетем дантели, нали, скъпа? – нещо се разбърза бившият кентавър.

Когато гостите си отплуваха, Фараонът беше все още под въздействието на Русалкините чарове. Той даже не забеляза, че вместо на Главния Дворцов Шивач, както се полагаше, той даде задачата за разработна на дантелите на Главния Корабостроител. Беше му обяснил ясно, че иска дантели като на Пешо – сложни. За да запомни задачата, Корабостроителят се отдаде на мнемоника и повтаряше по целия път до Нил набързо съчинената от Даскала помощна фраза: „Петър плет плете, през три пръта преплита.“ Тъй като от водните растения Корабостроителят беше най-добре

запознат с една тръстика, от която в мислещия вид плетат кошници*, той се зае устремно с работата. Така беше изобретен папирусът, което донесе на Фараона слава, не по-малка от тази на гробницата, построена в негова чест. Но Главният Корабостроител беше паметлив момък, за което бяха спомогнали както упражненията с Даскала, така и изплутите черепи на бившия Главен Готвач и бившия Главен Архитект. Корабостроителят изнамери начин да връзва тръстиките, направи кораб, отплува с него в една далечна страна и с последния си дъх завеща на многобройната си челяд онази мнемоническа фраза за плетенето на дантели. Главният Даскал архивира фразата на Фараона за това кой какво мисли, и след някое и друго хилядолетие тя стана хит в една страна, където имаше дантелени жартиери, но това е вече тема за друга приказка.

* - „Човек е мислеща тръстика“, с която кошници плетат!“ Марко Ганчев, „По бялото поле на Паскал“